

ת"פ 8479/09/22 - מדינת ישראל נגד ת' ג'

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 8479-09-22 מדינת ישראל נ' ג'(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחרר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד דניאל בן חמו
נגד	הנאשם	ת' ג' ע"י ב"כ עוה"ד ארבל עמי-גא

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, עבירות של **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 **פציעה כשעברין מזוין** לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הגב' ר' ג' ילידת שנת 1960 הינה אמו של הנאשם. בתאריך 30/8/22 בשעה 17:30 לערך, הגיע הנאשם לבית האם הממוקם ב----- והתכוון לקחת את האופניים של נכדה. האם אמרה לנאשם לעזוב את האופניים, אז הלך הנאשם אל עבר האם שעמדה באותם רגעים במטבח, נטל משם סכין, ואיים על האם בפגיעה שלא כדין בחייה בכוונה להפחידה באומרו "**עכשיו אני אהרוג אותך יא שרמוטה**". מיד לאחר מכן, הניף הנאשם את הסכין לעבר פניה של האם על מנת לדקור אותה. האם הגנה על פניה באמצעות ידיה וכתוצאה מכך פגעה הסכין בידה השמאלית. במעשיו האמורים פצע הנאשם שלא כדין את אמו בעודו מזוין בנשק קר - סכין.

לאחר דקירת האם, חסן (גיסו של הנאשם) הגיע למקום וזאת לאחר ששמע את זעקותיה של האם. באותן נסיבות, איים הנאשם על חסן בפגיעה שלא כדין בחייה של האם באומרו "**אני רוצה להרוג את אמא שלי**". מיד לאחר מכן פונתה האם לבית חולים "הלל יפה", שם אובחן כי נגרם לה חתך בשורש יד שמאל והיא טופלה באמצעות תפירת מקום הפציעה.

בתאריך 4/1/23 הודה הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, הורשע ונשמעו טיעוני הצדדים לעניין העונש.

המאשימה עתרה במסגרת טיעוניה לקביעת מתחם ענישה שנע בין 1-4 שנות מאסר, ענישה הצופה פני עתיד וענישה כלכלית.

המאשימה הדגישה בטיעוניה את תוצאות האירוע ולצורך כך צירפה גיליון רפואי ותמונות של המתלוננת (ת/1) כך גם

הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם (סומן ת/2) בהדגשה כי לחובת הנאשם 7 הרשעות קודמות. המאשימה תמכה את עמדתה בפסיקה.

לעמדת המאשימה העבירות בהן הורשע הנאשם במסגרת כתב האישום המתוקן, בוצעו כלפי אמו וניסו, כך שעסקין בעבירות כלפי בני המשפחה, ובמעשיו פגע הנאשם בהגנה על שלמות גופם ובריאותם של המתלוננים, על חופש פעולת הפרט, ופגיעה באוטונומיה שלהם.

לגישתה, על פי הפסיקה הנהוגה ולאור מדיניות הענישה הנוהגת, יש להטיל על הנאשם ענישה ברך שמעט מעל הרף התחתון של מתחם הענישה כפי שהוזכר לעיל. זאת, תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות תוך התחשבות בעמדת המתלוננת אשר ביקשה להקל עם עונשו של הנאשם. עוד יש לקחת בחשבון שהנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן וחסך זמן שיפוטי יקר וכן חסך את העדתם של העדים וכן את העובדה שהרשעותיו התיישנו במובן זה שההרשעה האחרונה מחודש דצמבר 2014.

ב"כ הנאשם עתר במסגרת טיעוניו להטלת ענישה התואמת את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות בהן הורשע מרשו, שהינה מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצותו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה הצופה פני עתיד.

לדבריו מעשי הנאשם לא היו פרי תכנון מוקדם או היערכות מראש, אלא מדובר באירוע ספונטני, חד פעמי, אירוע שתוצאותיו אינן במדרג החמור.

עוד נטען כי הנאשם עצור עד תום ההליכים מתאריך 30/8/22 וידוע שימי המעצר קשים מימי המאסר, הרשעתו האחרונה משנת 2014 ומדובר בנאשם בן 36 שנים אשר התחתן לפני שנה וחצי אשר בילדותו סבל מאלימות פיזית מצד אביו, ונסיבות חייו מצדיקות התחשבות בענישה. לדבריו הנאשם ניסה לחזור למוטב, ניסה להתקבל לקהילה טיפולית במסגרת מעצרו אולם הדבר בסופו של דבר לא יצא אל הפועל.

בנסיבות אלה סבור ב"כ הנאשם, בהסתמך על פסיקה שאוזכרה בטיעוניו, כי ניתן להסתפק בהטלת ענישה של מאסר בפועל שתעמוד על מלוא תקופת מעצרו וזאת לצד ענישה הצופה פני עתיד. ב"כ הנאשם ביקש שלא להטיל על מרשו קנס או פיצוי, שכן לדבריו הדבר יהיה על חשבון המתלוננת.

הנאשם ביקש אף הוא לומר את דברו, הביע צער וחרטה על מעשיו ולקח אחריות עליהם.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם

לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

קביעת מתחם העונש ההולם - נסיבות הקשורות לביצוע העבירות:

אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם גם לאחר תיקון כתב האישום וזאת לאור נסיבות ביצוע העבירות וזהות הנפגעים. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם ההגנה על שלמות הגוף, הפגיעה בתחושת הביטחון האישי של הקורבנות ולעניין זה אפנה לע"פ 3863/09 מ"י נ' חסן, שם נקבע בין היתר כדלהלן: **"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד ... לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריאח".**

לא אחת בתי המשפט ובראשם בית המשפט העליון הדגישו את הצורך לפעול לבירור מעשי האלימות שמהווים דרך לפתרון סכסוכים או מחלוקות כאלו או אחרים בין הצדדים וודאי כאשר מדובר בצדדים שהם בני משפחה. לעניין זה ראו למשל האמור בע"פ 8991/10 מכבי נ' מ"י, שם נאמר לעניין זה כדלהלן: **"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות... המסר החד - משמעי, שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע..."**. לטעמי דברים אלה נכונים גם ואולי אף שבעתיים כאשר עסקינן באלימות כלפי בני המשפחה.

עוד נקבע לעניין זה בע"פ 759/16 ג'בארין נ' מ"י, כדלהלן: **"בית משפט זה עמד לא אחת על כך שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם אלימות החותרת תחת זכותו של אדם לשלמות גופו... וכן על הצורך להרתיע את הפונים לפתרון סכסוכים בכוח הזרוע באמצעות השתת עונשים הולמים ומשמעותיים. זאת במטרה להעביר את המסר כי החברה אינה סובלנית להתנהגויות מסוג זה..."**. דברים אלה יפים גם לענייננו ותקפים שבעתיים כאשר עסקינן באלימות בין בני המשפחה.

כעולה מהנסיבות המתוארות בכתב האישום, פצע הנאשם את המתלוננת שהינה כאמור אמו, באמצעות סכין. על כך נאמר בין היתר בע"פ 5980/15 מ"י נ' זדה, כדלהלן: **"רבות כבר נפסק אודות תופעת השימוש בסכינים ושאר סוגי נשק קר כאמצעי ליישוב סכסוכים ומחלוקות, המחייבת תגובה עונשית מחמירה ומסר ברור מבתי המשפט וכלל רשויות אכיפת החוק, תוך מתן משקל משמעותי בענישה לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, גם אל מול שיקולים אישיים"**.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן הרי שלא אחת נאמר כי אירועי אלימות וודאי אלא המגלמים עבירה של פציעה באמצעות סכין מצדיקים נקיטה בענישה מחמירה מאחורי סורג וברית. מתחם העונש הוא בעל מנעד רחב ויש לקחת בחשבון את נסיבותיו של המקרה הנדון, את תוצאותיו וכן אף את זהות הקורבנות ככל שמדובר בעבירות אלימות כלפי בני המשפחה.

ברע"פ 4121/22 **סנדוקה נ' מדינת ישראל** (21.06.22) נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע בעבירות החזקת סכין שלא כדין ופציעה כשעברין מזוין ונדון ל-8 חודשי עבודות שירות לאחר שדקר את המתלונן פעמיים ברכו. הנאשם בתיק זה נעדר עבר פלילי.

ברע"פ 3682/22 **גולן נ' מדינת ישראל** (02.06.22) נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע בעבירות איומים ופציעה כשעברין מזוין ונדון ל-9 חודשי עבודות שירות. הנאשם בתיק זה נעדר עבר פלילי ונתמך בתסקיר חיובי של שירות המבחן.

ברע"פ 6817/22 **פריג' נ' מדינת ישראל** (18.10.22) נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע בעבירות החזקת סכין שלא כדין ופציעה כשעברין מזוין ונדון ל-12 חודשי מאסר בפועל לאחר שדקר את המתלונן בידו ובעקבות כך המתלונן נזקק לתפרים.

ברע"פ 2335/21 **פלונית נ' מדינת ישראל** (11.04.21) נדחה ערעורה של הנאשמת אשר הורשעה בעבירות איומים ופציעה כשעברין מזוין ונדונה ל-12 חודשי מאסר בפועל לאחר שתקפה את כלתה ושרטה אותה בפניה ובבית החזה באמצעות סכין. הנאשמת נעדרת עבר פלילי ונתמכה בתסקיר חיובי של שירות המבחן.

ברע"פ 9157/20 **גרוסברג נ' מדינת ישראל** (03.01.21) נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע בעבירות איומים, החזקת אגרופן שלא כדין, פציעה כשעברין מזוין ותקיפה הגורמת חבלה של ממש ונדון ל-12 חודשי מאסר בפועל. עם זאת, בתיק זה הנאשם ניהל הוכחות, אירוע התקיפה תוכנן מראש ודובר על שני אירועים בהפרש של שנתיים.

ברע"פ 1529/20 **אל סיייד נ' מדינת ישראל** (15.03.20) נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע בעבירות איומים, החזקת סכין שלא כדין ופציעה כשעברין מזוין ונדון ל-11 חודשי מאסר בפועל לאחר שדקר את המתלונן באזור המפשעה ובידו. הנאשם בתיק זה נעדר עבר פלילי.

ברע"פ 4574/17 **אבו עראר נ' מדינת ישראל** (29.08.17) נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע בעבירות איומים ופציעה כשעברין מזוין ונדון ל-15 חודשי מאסר בפועל. עם זאת, בתיק זה הנאשם ניהל הוכחות וגרם לאשפוז המתלונן בעקבות דקירתו בידו, ברגלו, סמוך לכתפו ובבטנו.

ברע"פ 8709/17 **ג'רבאן נ' מדינת ישראל** (12.11.17) נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע בעבירות איומים ופציעה כשעברין מזוין ונדון ל-8 חודשי מאסר בפועל לאחר שדקר את המתלונן בידו וזאת, על אף תסקיר חיובי מאת שירות המבחן.

ברע"פ 4022/15 **יוסף נ' מדינת ישראל** (14.06.15) נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע בעבירת פציעה כשעברין מזוין ונדון ל-9 חודשי מאסר בפועל. עם זאת, בתיק זה הנאשם קרא לחבריו אשר תקפו את המתלונן וגרמו לו לאשפוז בעקבות 2 דקירות ברגלו ובבטנו.

בענייננו אומנם הנאשם לא הצטייד מראש בסכין, כך גם נראה שעל פניו לא תכנן את האירוע וודאי שלא את תוצאותיו, אולם, לא ניתן להתעלם מהעובדה שתוצאות האירוע חמורות הן. כך גם לא ניתן להתעלם מהעובדה שבמהלכו איים הנאשם.

משכך ולאור מכלול הנסיבות ומדיניות הענישה הנוהגת כפי שצוינה על ידי לעיל, באתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 10-20 חודשי מאסר לצד ענישה הצופה פני עתיד והטלת סנקציה כלכלית במקרה המתאים.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם - נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות:

עסקינן בנאשם בן 36 שנים שעצור עד תום ההליכים ממועד האירוע - 30/8/22, הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, וזאת מבלי שיהיה צורך בשמיעת הראיות, הצטער על מעשיו והתנצל בפני אמו. באשר לעברו הפלילי אומנם לחובתו 7 הרשעות קודמות אולם הרשעות אלה התיישנו שכן הרשעתו האחרונה משנת 2014.

תוצאות האירוע, מבלי להקל ראש מעצם חומרתו של האירוע לכשעצמו, למזלה הרב של המתלוננת אינן במדרג החמור, כעולה מהמסמכים הרפואיים שהוצגו לבית המשפט, המתלוננת פנתה לקבלת טיפול רפואי בבית חולים הלל יפה ביום האירוע ולאחר מתן טיפול רפואי מתאים, שוחררה באותו יום. אין בכך כמובן כדי להצדיק את מעשיו של הנאשם או לתת למעשים אלה לגיטימציה כלשהי.

לאור האמור, אני סבור שיש למקם את עונשו של הנאשם ברף שמעט מעל הרף התחתון לצד ענישה הצופה פני עתיד וחויב הנאשם לחתום על התחייבות כספית מרתיעה ומשמעותית.

משכך, ולאור כל האמור לעיל אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 11 חודשים אשר יחושב ממועד מעצרו 30/8/22.
2. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על עבירת אלימות שעונשה שנתיים מאסר ומעלה, על פי חוק העונשין ויורשע בה.
3. מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על עבירת איומים על פי חוק העונשין ויורשע בה.
4. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך של 5,000 ₪ לפיה יתחייב להימנע מלעבור תוך 3 שנים לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על כל עבירת אלימות פיזית או מילולית שעונשה שנתיים מאסר ומעלה על פי חוק העונשין ויורשע בה.

ניתן בזאת צו להשמדת מוצגים.

פרוטוקול זה מהווה פקודת מאסר.

ניתן היום, י' שבט תשפ"ג, 01 פברואר 2023, במעמד הצדדים.